

sættes nogle mere effektive virkemidler ind? Det var det første spørgsmål.

Og det andet spørgsmål er: Når ministeren taler om praktikere, som har sået tvivl om det der med behandlingshyppighed, er der så nogle praktikere uden for dansk landbrug, altså nogle praktikere, som ikke har økonomiske interesser i det her, som har rejst kritik af den måde at gøre forbruget af pesticider op på?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Det første, hr. Per Clausen spørger om, synes jeg jo jeg sagde meget klart i mit første indlæg, hvor jeg sagde, at jeg har bedt Miljøstyrelsen arbejde videre med afgifter, kvoter, obligatorisk rådgivning og offentliggørelse af sprøjtejournaler. Så det er nogle af de virkemidler, som vi skal kigge nærmere på nu.

Det med praktikerne, nemlig at praktikerne inden for landbrugsområdet ikke mindst er landmænd, kan vel ikke være den store overraskelse, og derfor synes jeg nu ikke, at det skal komme dem til skade, at de rent faktisk ved noget om de her ting. Jeg synes da, det er en fordel, at det, vi lovgiver om herinde, der har konsekvenser for et erhverv, er den virkelighed, de så oplever, og at de synes, de kan genkende det i vores måde at snakke om det på. Derfor har det været min tilgang at sige, jamen når de siger det i et så tilstrækkelig massivt omfang, også mennesker, som jeg ikke har grund til at tro specielt varetager egne interesser, må vi i hvert fald gøre os den ulempe at prøve at få udredt: Hvad er op og ned i det her? Personligt tror jeg såmænd ikke, det vil ændre det helt store, men det må da være en vigtig ting, at vi i hvert fald ved, hvad det er, vi snakker om, også når vi bagefter så skal ud til praktikerne med nye virkemidler.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg synes i princippet, at det er en god idé at tale med de mennesker, der skal udføre ting i praksis, og jeg kunne kun ønske mig, at den erkendelse også ville brede sig til andre ministre.

Men så tilbage til mit første spørgsmål, bare for at være helt sikker, for jeg forstår det på den måde, at ministeren er enig i, at der skal igangsættes mere effektive virkemidler, hvis tallene for 2006 ikke er bedre end dem for 2005. For det, ministeren siger, er, at hun har igangsat nogle undersøgelser, der gør, at det ville være muligt, men jeg vil sådan set godt have en tilkendegivel-

se af, at ministeren faktisk også har den opfattelse, at der *skal* igangsættes mere effektive virkemidler, hvis tallene ikke blev bedre i 2006, end de var i 2005, fordi så vil jeg ikke hidse mig unødigt meget op over, at det socialdemokratiske forslag ikke bliver vedtaget her i foråret.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg mener klart, at jeg har tilkendegivet også i udvalget, at hvis kurven ligesom fortsætter i den samme gale retning, når vi ser de 2006-tal, skal der noget mere til. Det, vi så alle sammen skal gøre os klart, er, at det ikke er særlig enkelt. Det synes jeg så også var konklusionen på samrådet. Nu vil jeg ikke referere alle mulige andre for, hvad de så sagde, men jeg kan i hvert fald huske, at der jo var almindelig interesse for det, som Virkemiddeludvalget sagde, at bare det med at lave kvoter eller afgifter, som jeg tror nogle af os måske har tænkt da kunne være det meget enkle, tror de ikke virker. De tror sådan set, at det, der virker bedst, er rådgivning. Jeg tror så også, at der kan være noget i f.eks. offentliggørelse af sprøjtejournaler. Det kan godt være, det har sådan en vis virkning, hvis man kan se, at naboen åbenbart kunne finde ud af at gøre det her på en anden måde, end man selv kan, han kan få den samme afgrøde eller bedre afgrøder med mindre pesticidforbrug. Det tror jeg såmænd også kunne have en eller anden slags adfærdsmæssigt regulerende virkning.

Kl. 13.45

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så siger jeg tak til ministeren og beder den første ordfører, fru Inger Beinov Støjberg, komme på talerstolen.

Inger Beinov Støjberg (V):

Jeg vil allerede her fra begyndelsen sige, at Venstre ikke kan støtte det beslutningsforslag, som Socialdemokraterne har fremsat, men jeg vil selvfølgelig gerne begrunde hvorfor.

Jeg vil først og fremmest slå fast, at den stigning i pesticidforbruget, som vi har været vidne til igennem de seneste år, ikke er acceptabel. Da vi i 2004 vedtog pesticidhandlingsplanen, var forudsætningen den, at behandlingshyppigheden skulle være nedbragt til 1,7 i 2009. Men siden har vi set en stigning fra 2,4 i 2000 til 2,32 i 2005.

Vi har med andre ord set en stigning i stedet for et fald, og det er noget, som vi ser meget al-